VERSLAG EXCURSIE STAATSBOSSEN GIETEN, 13 maart 1982.

Om 08.30 uur hadden zich 15 personen verzameld op het Overwinningsplein te Groningen voor een vogelexcursie in Noord-Drente. Er waren twee routes uitgestippeld, waar uit gekozen kon worden. Doordat de weersvoorspelling niet zo best was, werd afgezien van het Fochteloërveen en werd er besloten, mede door het succes van vorig jaar, voor een bezoek aan de Staatsbossen bij Gieten.
Hoge "bloemkoolwolken" met daarbij een heerlijk zonnetje maakte de rit van Groningen richting rotonde Gieten tot een aangename verpozing. Even voorbij de afslag Anloo moest er al hard op het rempedaal worden getrapt en ijlings een parkeerhaventje worden opgereden, want een wijfje Havik kruiste ons pad; dan let een vogelaar niet meer op autoafstand; medeweggebruikers; er moet gekeken worden, het ging gelukkig allemaal goed en het was een leuk begin. Bij de rotonde vloog nog een Buizerd rond, fel aangevallen door enkele Zwarte Kraaien.
Wij besloten eerst een korte wandeling te houden bij het Sekmeer, aan het begin van het boscomplex. De zang van Grote Lijster galmde door het nog kale bos. In de verte was de lach van de Groene Specht te horen en dichterbij de roep van de Zwarte Specht. Een Boomkruiper zoch onvermoeibaar een boomstam af, spiraalsgewijs al wriemelend met het dunne gebogen snaveltje op zoek naar larfjes en spinnetjes, om dan onverdroten aan een volgende boom te beginnen. Op het Sekmeer verbleven een tiental Wilde Eenden en op een aangrenzend akkertje scharrelden een drietal Geelgorzen met enkele Vinken en een Keep. Op meerdere plaatsen hoorden we de ijle roep van de Goudvinken, ook zagen we enkele exemplaren overvliegen. Goudhaantjes miespelen in het donkere dennegroen.
We wandelen terug naar de auto's en zien dan tot onze grote vreugde 2 Appelvinken in een boom foerageren. Ook een paartje Goudvinken deed zich te goed aan de zwellende bladknoppen.
We besluiten aan de rand van het bosgebied te blijven, omdat daar de beste kans is, om jagende of baltsende Haviken waar te nemen. We gaan dan ook van de hoofdweg af en wandelen een breed zandpad af. Hier zien we dan een Havik mannetje van het ene boscomplex naar het andere oversteken. Mauwende Buizerds kringelen over het bospad en we horen ze nog lang nadat ze uit ons gezichtsveld zijn verdwenen. Een zingende Veldleeuwerik gaat al tierelierend

tot grote hoogte. Dan opeens....., ja het is hem...., de jubelzang van de Boomleeuwerik, wat een vreugde in de groep.
De lucht betrekt, donkere wolken trekken zich samen, weldra klettert de hagel naar beneden, het pittoreske kerktorentje van Rolde doen vervagend. De Geelgors bleef evenwel doorzingen.
Weldra klaart het echter weer op en de zon streelt onze blozende wangen. Een groep Sijzen dwarrelt door de lucht en Koperwiek en Grote Lijster zoeken de weilanden weer op.
Een Zwarte Specht wordt waargenomen als het van het ene bosperceel naar het andere vliegt evenals een troepje Staartmezen.
Een Grote Bonte Specht laat zijn lokroep horen in het bos.
Dan wordt weer de zang van een Boomleeuwerik gehoord, even later zien we de vogel als een stip boven een kale grasvlakte. Ruim acht minuten blijft het al zingend in de lucht, waarbij de korte staart erg opvallend is, evenals de driehoekige vleugels.
Tot onze verbazing zien we even later nog 4 Boomleeuweriken aankomen vliegen, welke neerstrijken op de grond, het andere exemplaar blijft doorzingen.
Twee troepjes Goudplevieren van resp. 7 en 5 stuks vliegen over, wegzwenkend achter de bosrand. Twee Haviken verschijnen dan boven de bosrand, aan de grootte te oordelen, moeten het twee wijfjes zijn, welke al zwevend om elkaar heen kringelen.
We besluiten dan naar een ander bosgedeelte te gaan, de nummering van de bospercelen laat ik maar achterwege.
Ook hier worden we verwelkomd door een zingende Boomleeuwerik.
Langs de bosrand trekken Goudhaantjes door met meerdere mezensoorten. Als de kijkers worden gericht, blijken er ook minimaal 2 Vuurgoudhaantjes bij te zitten, verder Kool- Pimpel- en 3 Kuifmezen. Even later zien we ook een zestal Zwarte Mezen.
Ook Winterkoning, Boomkruiper en Matkopmees kruisen ons pad.
Plots blijven we doodstil staan; in een wilde bruidsvlucht komt een paartje Haviken naderbij, gaan in wilde vlucht langs de bosrand en gaan als kamikazepiloten tussen de dichte boomstammen door. Wat een schouwspel, wat een geluk, om dit weer mee te mogen maken, nadat de soort bijna was uitgeroeid hier in Nederland.
Een troep van naar schatting 60 Barmsijzen gaat in golvende vlucht over een perceel kaalslag en ook hier zien we weer 2 Haviken, wijfjes in zweefvlucht langs de bosrand zwenken.

In een perceel kaalslag met enkele verspreid staande sparren, wordt dan nog de Klapekster als klapstuk gezien; hevig balancerend met de staart om zijn evenwicht te bewaren tijdens de harde wind en een kort hagelbuitje. Even later zien we hem ook "biddend" als een Torenvalk.
Terugwandelend naar de auto's wordt langs een bosrand dan nog een Sperwer met nog 2 Haviken waargenomen.
Zeer voldaan stappen we in de auto's en keren terug naar het drukke stadsgewoel dat Groningen heet.

Loek Scholtens.